

מקור המאמר בוחר פרשת פנחס דף וילא ע"א
החתא הראישון הנדונן בראש השנה

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, יָמֶר לְנוּ חֶרְבָּן, (מְאַלוּ) דְּבָרִים עֲלֵיוֹנִים שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה. פָתֵח רַבִּי שְׁמֻעָן וְאָמֶר, (מְלִיכִים-ב' ז') וַיְהִי הַיּוֹם. בְּכָל מֶكְומָן שְׁכַתּוֹב וַיְהִי - הַוָּא צָעֵר. וַיְהִי בִּימֵי - צָעֵר וְדָא. וַיְהִי הַיּוֹם - יוֹם שְׁיִשְׁ בּוּ צָעֵר, וַיְהִי רָאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם שְׁיִשְׁ בּוּ דִין קָשָׁה עַל הָעוֹלָם. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֵר אֶלְיָשָׁע אֶל שְׁוֹנִים - יוֹם שֶׁל רָאשׁ הַשָּׁנָה הָיָה. וּבְכָל מֶкְומָן וַיְהִי הַיּוֹם - ذָה רָאשׁ הַשָּׁנָה. (איוב א') וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים - יוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה הָיָה.

בְּכָל פָעֵם שְׁנֵי יְמִים הֵם. מַה הַטָּעֵם? כִּי שִׁיהְיָה יְצָחָק כְּלֹול מִדִין וּרְחִמִים, שְׁנֵי יְמִים וְלֹא אֶחָד. שָׁאֵם יִמְצָא יְחִידִי, יִחְרִיב הָעוֹלָם. וּעַל ذָה כְּתוּב שְׁתִי פָעֵם וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם. וַיִּבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים - אֶלְוֹן בֵּית דִין הַגָּדוֹל. בְּנֵי הָאֱלֹהִים - וְדָא בְּנֵי שֶׁל הַמֶּלֶךְ קָרְבִּים אֶלְיוֹן. וְהָם שְׁבָעִים מִמְנִים שְׁטוּבָבִים תְּמִיד אֶת הַמֶּלֶךְ, וְהָם חֽוֹתְכִים דִין עַל הָעוֹלָם. לְהַתִּיצָב עַל הָ

אמֶר רַבִּי יְהוֹדָה, לִימָא לְזָן מֶר, (ס"א מְאַלוּן) מְלִין מַעֲלִיתָא דָרָאשׁ הַשָּׁנָה. פָתֵח רַבִּי שְׁמֻעָן וְאָמֶר (מְלִיכִים ב' ז') וַיְהִי הַיּוֹם. בְּכָל אֶתְרָה דְכַתִּיב וַיְהִי, אִיהוּ צָעֵר, וַיְהִי בִּימֵי צָעֵר. וְדָא, וַיְהִי הַיּוֹם, יוֹמָא דָאִית בֵּיה בֵּיה צָעֵר, וְדָא הוּא רָאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹמָא דָאִית בֵּיה דִינָא קָשָׁא עַל עַלְמָא. וַיְהִי הַיּוֹם וַיַּעֲבֵר אֶלְיָשָׁע אֶל שְׁוֹנִים, יוֹמָא דָרָאשׁ הַשָּׁנָה הָוֹה. וּבְכָל אֶתְרָה וַיְהִי הַיּוֹם, דָא רָאשׁ הַשָּׁנָה. (איוב א') וַיְהִי הַיּוֹם וַיִּבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים, יוֹם רָאשׁ הַשָּׁנָה הָוֹה.

בְּכָל זְמָנָא תְּרִין יוֹמִין אַיִלּוֹן, מָאִ טְעַמָּא. בְּגִין, דְלַתְּוִי יְצָחָק כְּלִיל דִינָא וּרְחִמִי, תְּרִין יוֹמִין וְלֹא חֶרֶד. דְאֶלְמָלָא יִשְׂתַבֵּחַ יְחִידָא, יִחְרִיב עַלְמָא. וְעַל דָא בְּתִיב תְּרִין זְמָנִין, וַיְהִי הַיּוֹם וַיְהִי הַיּוֹם.

וַיִּבָּאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים, אֶלְיוֹן בֵּית דִין רְכָבָא. בְּנֵי הָאֱלֹהִים וְדָא, בְּנֵי דְמָלְפָא קְרִיבִין לְגַבִּיהָ. אַיִלּוֹן שְׁבָעִין מִמְנָן, דְסַחְרִין תְּרִירָא לְמָלָכָא. וְאַיִלּוֹן חַתְבִּין דִינָא עַל עַלְמָא. לְהַתִּיצָב עַל יָי, וּכְיָי עַל יָי קְיִימִי. אֶלְאָ, בְּשַׁעַתָּא דְאֶלְיוֹן קְיִימִי עַל דִינָא, דִינָא תְּמִיד אֶת הַמֶּלֶךְ, וְהָם חֽוֹתְכִים דִין עַל הָעוֹלָם. לְהַתִּיצָב עַל הָ

קדמאות רכלא ביה, מאן הוא. דלא Yokir לשמא
דקודשא בריך הוא, ודלא Yokir לאורייתא ולעבדי. אוף הבי, מאן הוא דלא חייש על יקרא דשמא
קדישא, דלא יתחלל בארצה. מאן הוא דלא חייש
ליקירה דקודשא בריך הוא, מאן הוא דלא שיי יקר
לשמא דא. ויבוא גם השטן בתוכם, גם, לרבות
ההיא נוקבא דיליה. אוף הבי להתייצב על זי, דאייה
חייש נמי ליקרא דשמא דא.

שהוא חושש גם לבבוזו של שם זה.

שאלות עומדים בדין, דין הרשות שחייב בו מהו? מי שלא מכבד לשם הקדוש ברוך הוא ושלא מכבד לתורה ולעבדיו. אף כה - מי הוא שלא חושש על כבוזו של השם הקדוש שלא יתחלל הארץ. מי הוא שלא חושש לבבוזו של הקדוש ברוך הוא, מי הוא שלא נתן לבבוז לשם זה. ויבוא גם השטן בתוכם, גם - לרבות אותה הנקבה שלו. אף כה להתייצב עליו. ואלה גם המורים מן האמור כי:

ספר אור הזוהר (עמוד 387)

ה) כי הלומד בספר הזוהר לא יסבל חבלי משיח

ובגין דישראל עתידי למתעם מאילנא דחי דא הוא ספר הזוהר יפקון ביה מגלותו ברוחמי. עוד בהקדמת התק nomine: "וְהַמִּשְׁבְּלִים יוֹהִירוּ בָּזֶה רַקְיעֵץ" וכן והמשבלים אילין רבינו שמואן ותבריא, יהיריו כدر אתבנשו למUPER האי חבורא, רשותא אתייב להזון ולאליהו עמהון וכל נשמתו דמתיבתאן לנחתא ביןיהם וכלל מלאכיה באתקביה ובארח שלל. ועתה על כל יhib רשו לכל שמחה קדישין וכלל חווין וכלל גנויין לא רזון טמירין כל שם בדרכא דיליה, ורשותא יהיב לעשר ספירות לגאה לא רזון טמירין דלא אתייב רשו לגאה לא עד דיתמי דרא דמלכਆ משיחא.

ו) הנאה תליה בלמוד הזוהר

ועתה נכתב מה גורם בעולם בטול למוד הזוהר, ונכח אותו מדברי הרבה הגדול המקובל האלי רבי חיים ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא, תלמיד הרב האר"י זכותנו לנו עליינו אמר, הפתוח בהקדמת שער ההקדמות, זהה לשונו: אני הארץ בעיר, הפל באלאפי חיים, ויטאל בן לאדוני אבי הרב יוסף ויטאל זכרונו לחיי העולם הבא, בהיותו בן שלשים לכח תשש בחוי וישבתי משתומים ומוחשובת תמהים, כי עבר קציר, בלה קיז, ואנחנו לא נשענו, תרופה לא עלתה למחלתנו, אין מזור לבשינו ולא עלתה ארוכה למבחןנו ולהרבנו בית מקדשנו, או לנו כי פנה היום ונם נטו צללי ערבות, וכלו כל הקאים ועדין בן דור לא בא. ואתנה את פני לחקר ולדעת מה זה נתארך קאנו ונגולתנו ומדוע לא בא בן יש?

ומצאתי אין לי ואנינה בקרבי ולבי דוי, ממש אמר אחד הובא בספר התק nomine תקון לי וזה לשונו: תנינא בתיב ורוח אלhim מרחפת וכו' והוא אומרת מה אקרה וכו' בההוא ומנא ויופר כי בשער המה רום הולך ולא ישוב (טהילים עח לט) לעלמא, ורא אליו רוחא דמשיח, כי לוון מאן דגרמיון דיטיל ליה מן עלמא ולא יתוב לעלמא, דאלון אינון דעבידין לאורייתא יבשה, ולא בעאון לאשדרלא בחכמה דקבלה (רוצח לומר למוד הזוהר), דגרמיון דאסטלק נבייע דחכמה דאייה י' מעה, ואשתארת ב' יבישה, כי לוון דגרמיון עניות ואברה וביה ותרג ואברדו בעלמא, והוא רוח דאסטלק אייה רוח דעת ויראת השם (יעשיה יא ב). עד כאן.